

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์	การสนับสนุนทางสังคมของครอบครัวกับความเครียดของ ผู้สูงอายุที่กระดูกสะโพกหัก		
ชื่อผู้เขียน	นางสาว สิริสุตา ชาวคำเขต		
พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต	สาขาวิชาการพยาบาลผู้สูงอายุ		
คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ :	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วันเพ็ญ เอี่ยมจ้อย	ประธานกรรมการ	
	อาจารย์ ดวงฤดี ลาคุชะ	กรรมการ	
	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พัชราภรณ์ ฮารีย์	กรรมการ	
	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ลินจง โปธิบาล	กรรมการ	
	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กนกพร สุคำวัง	กรรมการ	

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการสนับสนุนทางสังคมของครอบครัว ระดับความเครียดและความสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนทางสังคมของครอบครัวกับความเครียดของผู้สูงอายุที่กระดูกสะโพกหัก กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้สูงอายุที่กระดูกสะโพกหักที่เข้ารับการรักษาในหอผู้ป่วยออร์โทปีดิกส์ โรงพยาบาลศูนย์เชียงใหม่ ระหว่างเดือนมิถุนายน ถึง เดือนสิงหาคม 2541 จำนวน 40 ราย โดยเลือกตามคุณสมบัติที่กำหนดไว้ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามประกอบด้วย แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล แบบประเมินการสนับสนุนทางสังคมของครอบครัว ซึ่งดัดแปลงจากแบบสอบถามแหล่งประโยชน์ส่วนบุคคลส่วนที่ 2 ของ แบรินด์และไวเนิร์ท (1985) และแบบวัดความเครียดซึ่ง ดัดแปลงจากแบบวัดระดับการรับรู้ความเครียด ของโคเฮน คามาร์ค และมาเมลส์ไตน์ (1983) นำแบบสอบถามทั้งสองตรวจสอบความตรงของการแปล ตรวจสอบความชัดเจนถูกต้องของเนื้อหาและความตรงกันของผู้ทรงคุณวุฒิ ได้ค่าดัชนีความตรงของเนื้อหาของแบบประเมินการสนับสนุน

ทางสังคมของครอบครัว และแบบวัดความเครียดเท่ากับ .97 และ .83 และค่าความตรงกันของผู้ทรงคุณวุฒิเท่ากับ .97 และ .84 ตามลำดับ จากนั้นทดสอบความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินการสนับสนุนทางสังคมของครอบครัว และแบบวัดความเครียดเท่ากับ .93 และ .81 ตามลำดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และหาค่าความสัมพันธ์โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า

1. ผู้สูงอายุที่กระดูกสะโพกหักได้รับการสนับสนุนทางสังคมของครอบครัวโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับสูง
2. ผู้สูงอายุที่กระดูกสะโพกหัก มีความเครียดอยู่ในระดับต่ำ
3. การสนับสนุนทางสังคมของครอบครัวโดยรวมมีความสัมพันธ์ทางลบในระดับสูงกับความเครียดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ($r = -.7632$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านความการได้รับการยอมรับว่าเป็นผู้ที่มีคุณค่า มีความสัมพันธ์ทางลบในระดับสูงกับความเครียดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ($r = -.7312$) และด้านความใกล้ชิดและรักใคร่ผูกพัน ($r = -.6225$) ด้านการมีส่วนร่วมหรือเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ($r = -.6436$) ด้านการมีโอกาสเอื้อประโยชน์ต่อผู้อื่น ($r = -.4961$) และด้านการให้ความช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ ($r = -.5901$) มีความสัมพันธ์ทางลบในระดับปานกลางกับความเครียดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ผลการวิจัยครั้งนี้ เป็นข้อมูลพื้นฐานที่สามารถนำไปใช้กำหนดแนวทางในการวางแผนจัดการความเครียดที่เหมาะสม โดยสนับสนุนให้ครอบครัวมีบทบาทในการดูแลผู้สูงอายุที่กระดูกสะโพกหักได้